

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXV. Vltio, Vindicta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Unde etiam & Lex ipsa hoc indigitat, quod nullus sit adeo senex, quin praesumatur vivere per quinque annos, prout asserit Paul. de Castro in l. hereditatum. ff. ad L. Falcid. cum tamen nemini dubium sit, quod senes in periculo mortis esse dicantur, ut refert Imol. in c. fin. ut lit. non contestat. Abb. in c. magna. de voto.

XII.

Viventis nulla est hereditas. l. i. de hered. vel act. vendit. gloss. in l. 27. §. 30. de acquir. vel amitt. hered. nullave adiri vel peti hereditas potest. l. qui superstitis. 94. cum similib. de acquir. hered. Welenb. parat. de petit. hered. n. 12. vid. supr. lit. S. cap. Successio.

CAP. XXXIII.
Ulterior.

Quotiescunque jura feudalia non de primo succedendi gradu, sed de ulteriori loquuntur, tum illud semper exprimere solent, *ut, de eo qui sibi & heredibus masculis*. E. 17. Hartman. Pistor. 2. q. 3. 6. n. 25.

CAP. XXXIV.
Ultimum. vide supra Novissimum.

Axioma I.

Ultimum tollit omnia praecedentia. cap. cum Marib. 6. de Celebrat. missar. c. ult. q. 2. l. cum hic status. 32. §. 3. de donat. inter vir. & uxor. Francisc. Marcus q. 319. p. 1. Jason conf. 175. Capr. reg. iii. n. 37. Roland. à Vall. conf. 33. n. 19. lib. 3. Cephal. conf. 519. n. 2. Corn. conf. 319. n. 1. vol. Riminald. senior. conf. 455. n. 12. vol. 5. & conf. 459. n. 1. vol. eod. Valsq. lib. 1. de succession. resol. §. 1. n. 21. Paul. de Castr. conf. 284. in factopresenti. vol. 1. Paris. conf. 10. n. 4. & conf. 34. vol. 3. Francisc. Bursat. conf. 42. n. 5.

II.

Ultima opinio in dubio praevalet. Zas. in l. ubi n. 75. §. feud. 3. per ill. text. n. 15. de V. O. eam enim, quam postremo loco adferunt, probare censentur, Curiae. ad l. 2. Comm. praed. aliquando tamen contra est, & ultima sententia remouetur, ut l. 21. §. 1. ad Aquil. l. F. 9. ubi tamen particula correctoria licet manifeste adjicitur, vid. omnino Welenb. conf. 1. n. 34. in fin. Georg. Schultz. in syn. off. feud. c. 1. n. 23. Anton. disp. feud. rb. 1. lit. K. add. §. similiter 3. 2. F. 51. Distingue declarationis loco inter sententias duas simpliciter relatas & cum nota reprobationis sive tacite sive expressae prior casu praevalet ultima opinio, posteriori vero prima. vid. supr. lit. O. in voce Opinio.

III.

Ultima derogant prioribus, de quo dixi supra lit. P. c. posteriora.

IV.

Ultimus rei status inspiciendus est in omnia materia, l. illud. 20. C. de collat. l. si mater. 6. C. ne de statu defunct. cap. cum venissent. 6. de institut. cap. consultationibus.

de jure patr. Gramm. decis. 67. n. 4. Mascarl. de probat. concl. 175. n. 8. Parlador. lib. 2. rerum quotidian. cap. 5. num. 19. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 6. n. 39. Mar. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 20. n. 14. Rot. decis. 457. n. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

Et praecipue in beneficialibus, ut per Benintend. decis. 23. n. 11. Dec. consil. 126. n. 3. Lambertin. de jure patron. lib. 3. q. 7. princ. art. 7. n. 7. & lib. 2. p. 1. q. 3. princ. art. 21. n. 1. Hieron. Gabr. conf. 185. n. 2. & 23. lib. 2. Mascarl. de probat. concl. 172. n. 8. & concl. 956. n. 6. Marc. Anton. Genuens. in praet. Archiep. Neapol. cap. 100. vers. quod si. Mar. Antonin. d. lib. 1. resol. 66. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 2. n. 14. & §. 3. n. 18. & gloss. 45. §. 2. n. 14. Anton. Monach. Bononiens. decis. 36. n. 13. cum seq. Rot. decis. 315. n. 2. apud Farinac. part. 2. recent. ubi quod ultimus status beneficii non prodest ex provisione, quae non habuit effectum, eadem Rot. decis. 374. n. 9. p. 1. recent. nisi constet de contrario statu legitimo praecedente; tunc enim non attenditur ultimus status, nisi probetur legitime praescriptus, ut censuit ead. Rot. apud eund. Farin. decis. 188. n. 1. p. 1. recent.

CAP. XXXV.
Ultio, Vindicta.

Axioma I.

Ultionem sibi permittere alicui non est integrum, cum judiciorum vigore juris publici tutela in medio sit constituta, quibus jus suum obtinere quis possit. l. nullus. 14. C. de judic. l. non est in singulis. 176. de R. l. Boccr. de investit. feud. cap. 5. n. 96. quia singulis concedendum non est, quod per Magistratum publice fieri potest, ne occasio detur majoris tumultus faciendi. Cur enim, inquit Ulpianus post Celsum & Julianum, ad arma & rixam procedere patiatur Praetor, quos potest jurisdictione sua componere, l. si cupis. 13. §. 3. vers. equissimum. ff. de usufruct. Hinc si Colonius vel vasallus domino injuriam intulerit, non tamen potest ipse dominus vindicare, nisi ejus dignitatem laedat injuria aut jurisdictio domini ea impediatur. Perez. C. in quib. caus. Coloni. n. 5.

Limitationis loco huc refer casus in tit. C. quando liceat unicuique sine iudice se vindicare l. 22. §. 4. ff. de adulter. l. 24. ff. eod. comprehensos, quos omnes collegit Johann. Peterlen. in disp. in aug. quand. quis se ipsum sine iudic. vindic. possit.

II.

Ulcisci se qui voluit, aliquo modo est ignoscendum. l. qui cum major. 14. §. si libertus 6. ff. de bon. libert. Felin. in c. significasti. num. 14. de homicid. & in c. dilecti filii. n. 12. de Except. Jason in l. ut vim n. 11. ff. de iustit. & jur. Jacob. Boulen. in repet. l. capitulum. §. famosus. n. 195. vers. pro hoc facit.

facit. ff. de pæn. Tiraquell. de pæn. temp. caus. l. n. 5. Anton. Gonsz. de delictis. tit. de homicidio n. 24. in fin. Carpov. p. 1. q. 18. num. 8. in criminal. Matth. Berlich. p. 4. cons. 17. num. 9. Harprecht. in §. item Lex Cornelia de sicar. num. 100. Inst. de publ. judic. Dominic. Arum. ad cap. 17. Aur. bull. th. 19. circ. fin. Pingizet. quest. 59. num. 5. Testaur. decis. 178. num. 1. & seq. Farin. part. 5. oper. crim. quest. 125. n. 99. Battandier. in pract. caus. crim. reg. 71. Petr. Plac. in Epitom. delict. lib. 1. c. 28. n. 2.

CAP. XXXVI. Unio. Unioprolum.

Axioma I.

Unio non mutat bonorum separatorum naturam. Jafon ad §. in personam. notab. 1. Inst. de action. per cap. primum §. c. contrariis. de investitura de re alien. fact. Modestini. Pistor. 1. cons. 40. n. 145. maxime si voluntaria sit, nec ita fiat, ut unita res per unionem & accessionem quasi consumpta, sed per se (ut vulgo loquuntur) non amplius existens censetur, & totum quid existat, licet accessorie, ita ut per se ster & nomen retineat. Petr. Peck. ad cap. in toto. n. 6. vers. sed hactamen moderatione. & num. 7. de reg. jur. Felin. in c. translato num. 6. vers. sed adde notata & n. 7. vers. & istis adde extr. de Constit. Gædd. 3. cons. Marpurg. 33. n. 262. Rosenthal. de feud. c. 2. conclus. 24. num. 1. in gl. 6. amplians. Speidel in speculo variar. observat. lit. A. verbo auffge tragen behu.

Res enim consolidata vel unita non censetur eodem jure, quo res cui consolidatur & unitur, sed tanquam alia & per se judicanda est, §. si cui ubi Dd. Inst. de legat. 1. l. 1. Mavius. 66. §. fundo 6. ff. de legat. 2. Jafon in l. non quocunque 92. §. fundus ff. de legat. 1. Tiraq. de retract. lignag. §. 19. gl. 2. n. 2. §. 36. n. 72. Wefenb. 1. cons. 1. n. 52. Hinc licet diversa provincie in unum corpus uniantur, singule tamen retinent sua jura, Perez. C. de Metropol. Beryto. n. 45.

II.

Unicum assumit naturam & privilegia alterius superioris, cui unitur, gl. in c. 1. verb. uniendo extr. ne sed. vacante & in c. temporis verb. unire. 16. q. 1. ubi ait: unionem propriam naturam perdere, dum alienam sumit, per. c. recolentes 3. in fin. extr. de stat. Monach. Bald. in c. translato n. 4. vers. & facit istud. col. fin. extr. de constit. Bart. in l. si convenerit §. si nuda n. 3. ff. de pignorat. act. Petr. de Perus. in tract. de union. Eccles. cap. 2. num. 8. vers. ultra predicta. Anchar. cons. 114. vers. secundo casu. col. 1. Felin. in c. in nostra. n. 30. vers. trigefimum tertium corollarium. extr. de rescript. Roman. cons. 275. quoad primum. n. 5. vers. secundo. col. 2. Carpz. part. 3. jurispr. for. const. 30. def. 12. unde etiam patet, si arrogetur, omnes, qui ei subfunt, transeunt in potestatem arrogantis §. illud Inst. de adopt. Bellamer. in d. c. & temporis Caccialup. in tract. de Union. col. 8. in pr. Petr. de Perus. in d. c. 2. in pr. de Union. Eccles.

Declara. hanc regulam procedere, quando ex duobus in omnibus & per omnia fit unum cor-

pus tantum. d. c. recolentes extr. de stat. Monach. ubi habetur, quod religiosa domus aggregata Cisterciensibus relicta propriis moribus regula Cisterciensium servare teneatur, Angel. in Aub. at judic. sine quoquo suffrag §. illud. in pr. & hoc in casu, quando ex duobus fit unum corpus, disponitur de unitis uniformiter. Trentacinq. var. resol. lib. 1. resol. 1. de consuetud. n. 9. Caballin. cons. 21. n. 10. vol. 2. Nolden. de statu Nobil. c. 11. num. 98. Non autem procedere, quando duæ uniuntur, ita tamen ut unum remaneat principale & alterum accessorium, & tunc licet unitum assumat privilegia illius principalis, cui accessorie unitur, non tamen perdit ea privilegia, quæ sibi competunt. Bald. in l. si Ruffin. C. de testam. milit. ibique Jafon in 2. notab. Rip. in l. 1. n. 7. vers. intellige tamen præmissa. col. 2. ff. de legat. 1. & ibi Crot. n. 4. col. 2. & Jacob. de Nigr. n. 7. vers. istud autem intelligitur. col. 3.

Limita I. ut non habeat locum, nisi in his, quæ de jure communi competunt, non vero in his, quæ competunt jure speciali, Crot. in d. l. 1. n. 5. vers. secunda sit conclusio. col. 3. ff. de legat. exempl. l. meminimus 15. C. de legat. bare. Ubi licet filiusfam. emancipatus adæquetur suo, non tamen transmittit hereditatem non aditam ad quoscunque heredes, prout transmittit suos. Dd. in l. si emancipari 9. C. de Collat. quia hoc beneficium transmittendi competit suis ex privilegio, cum jus commune disponat in contrarium juxta Crot. d. loc. per l. unic. §. in novissimo. C. de Caduc. toll.

Limita II. ut non procedat in privilegiis insolitis, vel quæ non sine difficultate concedi solent. Bart. cons. 19. quia hic agitur. n. 9. vers. item verba quæcunque col. 5. Jacob. de Nigris in d. l. 1. n. 15. vers. secundo ista conclusio. col. 5. ibidemque Jafon n. 19. vers. primo limita. col. 4.

Limita III. quando hieret non generaliter, sed in certo casu, tum enim extra illum privilegium transit. Roman. cons. 179. ampl. sine Doctor. col. 5. vers. tertio respondetur. Paril. cons. 179. Galasino n. 16. prout etiam obiectio cessat. col. pen. vol. 3. Jafon in l. qui se patris. n. 25. vers. nisi respondens. col. 24. C. und. liber. & in l. si constante. p. 29. vers. illa ergo regula. col. 5. ff. solut. matrim. Alex. cons. 207. ponderatis n. 26. col. fin. vol. 6.

Quando itaque dici solet, in his quæ unita sunt ad invicem, quod potentius trahat ad se illud, quod minus potest, & communicet illi suam propriam naturam & sua privilegia gl. in d. c. 2. in verb. uniendo. extr. ne sed. vacante. intelligendum erit, quando scil. uniuntur in unam essentiam & virtutem, ita quod duo corpora sint facta unum & idem integrale, secus si sint secundum quod unita, puta quoad obedientiam, ut de duobus monasteriis monialium illustrat Bald. Cons. 354. vol. 4. & in l. 2. in pr. C. Commun. de legat. Eo enim in casu privilegia non communicabuntur, sed qualibet res unita suam propriam naturam retinebit. Anchar. in c. 1. sub n. 4. vers. tertio modo. extr. ne sede vacante.

III.

Unio est quædam alienatio c. 2. de reb. Eccles. non alien. Boer. decis. 345. n. 2. Welf. cons. 4. n. 24. nec uniri profanis Ecclesiastica omnimodo possunt, Wefenb. d. n. 24. Ecclesiasticis vero rebus

non